

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jederkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 3. decembra.

Izdela je že v glavnih potezih načrt nove srbske ustave. Dotični odsek je končal delo svoje. Načrt je tak, kakor so se o njem sporazumeli naprednjaki in liberalci. Večino določb sklenil je odbor tako, kakor jih je želel kralj. Posvetovanje odsekovo bilo je malo čudno. Predsedoval je kralj, ki je navadno tudi sam stavil prvi nasvete, dobro vedoč, da se marsikdo njegovim nasvetom ne bode upal ugovarjati. Nova ustava bode torej taka, kakor je želel kralj Milan in njegova vlada. Da upliv krone pri tem ne bode premajhen, si pač lahko mislimo. V obče pa bi nova ustava ne bila slaba, če tudi ima načrt svoje pomanjkljivosti. Sedaj pride na to, kako se bode izvajala. Vsaj tudi prejšnja ustava ni bila slaba, a so jo le razne vlade napak tolmačile in zlorabile.

Takim nevarnostim ne bode odšla tudi nova ustava, naj bodo posamične določbe še tako liberalne. Dosedaj je bila jedna glavnih pomanjkljivosti ustave, da je vsled volilnega reda bilo premalo razumnštva v zbornici. Uradniki, odvetniki in beležniki neso smeli biti voljeni. To je veljalo celo za upokojene uradnike in ministre. Tako niti Ristić, niti Garašanin ni mogel biti poslanec, ako ga v skupščino ni poklical kralj. Večina poslancev so bili kmetje, trgovci in obrtniki. Ne da se tajiti, da je to deloma tudi opravičeno, kajti ti stanovi so pravi davkoplačevalci, na njih ramah sloni največje breme države. Toda ta stvar ima svojo slabo stran. Mej temi stanovi je premalo izobraženih, za poslanstvo sposobnih mož. Posebno v Srbiji ni taka uredba koristna, ko je občna olika še premalo razširjena. Tak volilen red bil bi umesten le v državi, kjer je ljudska omika že toliko napredovala, da je mej omejenimi stanovi dovolj mož, ki so zmožni baviti se z državnimi zadevami in če treba prevzeti tudi ministerske portfelje.

Sedaj se bode to spremenilo. Kralj se je odpovedal svoji pravici imenovati četrtino skupščinarjev, a se je določilo, da se bodo volitve poslancev po vsej deželi vršile dvakrat. Prvi pot se bode volilo tri četrtine poslancev, drugi pot pa jedna četrtina. Pri prvi bode smel vsakdo kandidovati, pri drugi volitvi pa le bivši ministri, višji uradniki,

in če tacih ne bode, pa sploh osebe, ki so dovršile kako fakulteto.

Voliti bo smel, kdor plača najmanj 15 frankov davka, pasivna volilna pravica pa za prvo kategorijo volitev še z davčnim cenzusom ne bode omejena.

Druga jako važna določba je, da zanaprej ne bodo policijska oblastva imela nobene sodnje pravice, ampak bodo vse stvari izročati morala nezavisnim sodcem. Dosedaj je bil velik nedostatek v ustavi srbski, da skupščina ni smela staviti inicijativnih predlogov, temveč se je le smela posvetovati o vladnih predlogih. V bodoče bode tudi to drugače. To so najpomembnejše premembe ustave. Radikalci ne ugajajo, posebno volilni red jim ni bil po volji. Radikalna stranka ima malo razumnštva in bode jej torej pri drugi volitvi kaj tesno za kandidate.

Pa še drug premislek je mej radikalci. Preverjeni so, da je razumnštvo srbsko jako sprieno, da bode torej le v škodo državi. V tem se popolnem ujemajo z mnenjem ruskih listov, ki vedno zatrjujejo, da je srbska in bolgarska inteligenca spriena. Radikalna stranka bi pa tudi rada bolj omejila pravice krone. To nje prizadevanje je pa precej opravičeno, ker dosedaj kralj Milan včasih ni prav v zmislu ustave vladal. Utegnil bi se tudi v bodoče obdati s svetovalci, katerim bi ustava ne bila sveta in bi jo le tedaj spoštovali, kadar bi služila njih namenom. Pri volitvah, kolikor so se dosedaj vršile, so bili voljeni največ radikalni volilni možje, če tudi so policijska oblastva vse storila za naprednjake, kar dokazuje ogromno število pritožb, ki jih objavljajo srbski listi. Res da so bili dobili ukaz, da naj se ne mešajo v volitve, toda v Srbiji se uradniki za tak ukaz ne menijo, ker zmatrajo dolžnost, delati za vlado. Skušnje so jih izučile, da je zanje tako postopanje bilo vedno najugodnejše. Na raznih voliških morali so radikalci s pestjo braniti volilno svobodo proti uradnikom, ki so mislili, da storé le dolžnost svojo, ako pritiskajo na volilce. Od tod razni izgredi. Kralj je vidoč, da volitve neso ugodno izpale za vladne pristaše, da bodo v skupščini imeli večino elementi, ki bodo skušali utavo tako prestrojiti, da se bodo pravice krone omejile, pod pretvezo nerednostij pri volitvah

razveljavil vse dosedanje volitve. Volilna borba začela bode znova. Kak bode njen izid, ne vemo. Uradniki bodo skoro gotovo že storili, kar bode mogoče, za vladne pristaše. Volilna svoboda pa vzlic nadzorovalnim komisijam vseh strank ne bode večja. Če dosednji odbori, ki so je bili izbrali stranke, da so nadzorovali, da bi uradniki nepravilno ne postopali, neso mogli preprečiti nepravilnostij, jih tudi sedanje nadzorovalne komisije ne bodo. Če bode izid volitev za vlado ugoden, bode skupščina v kratkem sklenila novo ustavo, če pa ne bode in bodo skupščinarji začeli načrt ustave prekrojovati po svoje, bode pa kralj najverjetneje vse delo pod katero si bodi pretvezo ustavil in Srbi se bodo bridko spominjali veselja ki je zavladalo po vsej deželi, ko se je napovedala revizija ustave, ki je pa bila le prijetno sanje.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 3. decembra.

Državni zbor zboroval bode do 20. dne t. m., potem se pa začno božične počitnice, ki bodo trajale do 22. dne januarja. V soboto je državni zbor vsprejel § 17. zakona o dednem pravu kmetij. O tem paragrafu se je bila unela jako huda debata, ker so levičarji trdili, da zanj treba dvetretjinske večine. Po tem paragrafu ima se deželni zbor dati pravica, da bodo smeli sklepati zakone, s katerimi bode oviralo razkosanje zemljišč. Levičarji so zagovarjali razkosavanje zemljišč in dokazovali, da po ustavi o tacih stvareh more le sklepati državni zbor. Predsednik se je pa izrekel, da po njegovem mnenju za ta paragraf ni treba dvetretjinske večine in vsprejel se je potem z navadno večino. V prihodnji seji bode državni zbor rešil še ostale paragrafe tega zakona.

Dne 25. m. m. imel je **„katoliški Schulverein“** občni zbor na Dunaji. Pričakovali so, da k temu zboru pridejo knezonadškof Gangelbauer, nuncij Galinberti, vojaški škof dr. Gruša in namestni škof dr. Angerer. Nobenega omenjenih ni bilo, baje zaradi tega, ker škofje neso hoteli biti navzočni pri demonstracijah, ki so bile pričakovati, ker se je preložil shod katolikov. Vlada je zahtevala od političnega komisarja, ki je nadzoroval ta shod, da naj jej pošlje obširno poročilo.

Budgetna debata v saboru **hrvatskem** bila je letos kaj kratka. Posebno v podrobnej razpravi šlo

LISTEK.

Zarota v verzih.

Zgodovinska povest.

Češki spisal Ladislav Stroupežnický; Poslovenil Rozinský.

(Dalje.)

Hedvika Branicka, ki je smela prihajati k veliteljici svoji brez oglašanja, ustopila je v dvorano.

Ljubeznivo pozdravila je Katarina deklico, katero je obsipala s popolno naklonjenostjo svojo.

Ta ljubeznivost je Hedviki milo presunila srce; zvesta svojej dani besedi nameravala je zala Poljka razodeti carici, da ljubi Ivana Vasiljeviča Krasilnikova.

In na nežen način razkrivati je začela carici svojo srčno zadevo. Toda, kako je ostrmela, ko se je carica, razumevši njeno reč, ponosno zvrnila po konci ter dejala s krepkim glasom: „Ivan Vasiljevič Krasilnikov je zarotnik in veleizdajalec ter bode s svojimi tovariši vred — ustreljen.“

Krasna Poljka, ki je s prva nježno zarudela, zbledela je zdaj — in v prvem trenutku ni mogla

niti umeti caričinih besedij. Še le po nekolicem času, ko se je zavela, šepetaje: „Ivan zarotnik? Izdajalec? Carska milost, prisezam, da to ni resnica!“

„Koj se prepričaš sama“, zavrne jo carica, ponosno kazaje k vratom, skozi katera je ravnokar stopal stotnik z Ivanom Vasiljevičem. Od nasprotni strani ustopil je zajedno tudi Potemkin.

Carica ogovori Ivana: „Ivane Vasiljevič, vedno sem ti bila prijazna, no ti si z nehvaležnostjo poplačal naklonjenost mojo. Izdajalec si! Le z odkritosrčnim izpovedanjem in imenovanjem sokrivcev svojih pomiriti zamoreš jezo mojo.“

Mladi častnik je odgovoril: „Nisem izdajalec, tudi ne zarotnik, marveč najvernejši sluga. Naključje le, v katerem vidim delo previdnosti božje, položilo je v moje roke dokaze o nevarnosti, ki je grozila milostnej vladarici moji. Že poprej hotel sem milosti vaši poročiti o vsem tem, no niste mi blagovolili dovoliti, da bi bil smel izpregovoriti.“

Po tem uvodu pojašnjuje Krasilnikov, kako je opazil pri čitanju „Henriade“ pri posamičnih pismenkah drobne točke; ker so se pa često ponavljale, prišlo mu je na misel, da bi lepo skupaj zložil tako označene pismenke. Storil je tako ter sestavil na

papirji vest o zaroti, katero je bil stotnik uročil carici.

„Bi li bilo to mogoče?“ vprašala je carica, ko je slišala njegovo izpoved.

Potemkin je mej tem že pregledoval „Henriado“, a s pripomočjo bistroumnega Krasilnikovega naletel je zares na imenovane točke ter razumel njih pomen.

Zdaj je bila reč popolnoma jasna.

Zato je poslal torej Orlov „Henriado“ velikemu knezu.

Zarota bila je izdana.

Katarina se je prepričala, da je Krasilnikov nedolžen. Zamislila se je za trenotje — in pretresla jo je novica, da se je sin njen poskušal upreti. Po nekolicah trenutkih pa reče: „Poprej sem te obsojala, — no zdaj priznavam zasluge tvoje — general!“

„Carska milost, — jaz — general?“ zaplesal je mladi mož radostno iznenaden: doloži pa še: „Nikakor pa si ne morem sam osvajati vse zasluge odkritja zarote, kajti večji del gre je tukaj gospici Hedviki; ona mi je posodila „Henriado“.“

„Toda ti si poprej dejal, da — — —“, govorila je carica.

je vse gladko, ker se je opozicija ni udeležila. Vsprejel se je budgetni zakon v tretjem branji. Pri-trdilo se je pa tudi, da se finančna nagodba z Ogersko za jedno leto podaljša.

Vnane države.

Vesti, da se misli **Turčija** bolj sprijazniti z razmerami v **Bolgariji**, se ne potrjujejo. Turki se bodo zanaprej ravno tako malo brigali za Bolgare, kakor so se doslej. V Sofijo je prišel nov vakufski komisar, ki je res hitro jel občeovati z vlado, a to nima nobenega pomena, saj je prednik njegov tudi občeoval. Drugače se svoje službe opravljati ne more. Nekateri optimisti so pa to stvar ugodno tolmačili. Velevalisti tudi ne žele, da bi Turčija potrdila vo-litev Koburžana, ker bi potem morale se izreči zanj ali pa proti njemu. Pri tej priložnosti bi se poka-zalo razpotej meje velevalistini, katero bi močno po-ostrišlo politični položaj.

Grof Pariški bil je v Shoon House te dni vsprejel več **francoskih** kmetovalcev in jim je razvijal program svoj. Trdil je, da se Francija pod republičansko vlado ne bode okrepčala in razvijala, ker bode dežela, dokler bode republika, v rokah častihlepnežev in sebičnežev. Kmetijstvo teró razne nadloge in se njegovo stanje ne bode zboljšalo, dokler bode deželo vladali ljudje, ki ne poznajo potrebne previdnosti in lahkomišelnosti zapravljajo državne denarje. Še le monarhija bode zboljšala državne finance, pomanjšala državna bremena in deželi pridobila zopet zaupanje. Priporočal jim je, da naj delajo na to, da bode Francijo vladali pošteni ljudje. Vest, da nameravajo Floquet in tovariši napraviti državni prevrat, nastala je iz tega, da se je ministerstvo zares posvetovalo, da bi Boulangerja in njegove tovariše zaradi veleizdaje postavili pred sodišče. Ko so pa Boulangerjevci to zvedeli, so za-čeli širiti vest o nameravanem državnem prevratu, da bi se potem vlada ne upala nič storiti proti njim. Kar so želeli, so tudi dosegli, kajti minister-stvo je že opustilo to misel.

Znano je, da je **nemški** cesar naperil ti-skovno pravdo proti „Freisinnige Zeitung“, ker je ponatisnila jeden del dnevnika cesarja Fri-derika. Uredništvo tega lista je pa sedaj naznanilo sodišču, da je izvirnik dnevnika v arhivu cesarice Friderik, in torej cesar nema pravice tožiti.

V **Belgiji** je štrajk delavcev. Dosedaj večjih izgrediv še ni bilo, a vlada se boji, da bode v kratkem. Policija dobila je veliko zalogo orožja, katero so že imeli delavci pripravljeno. Urok štrajku je slabo stanje delavcev, ker vlada le obeta razne socialne zboljšave, ne stori pa ničesar. Štrajki v Belgiji so navadno nevarni, ker je jako veliko de-lavcev po tovarnah in rudnikih in premalo vojne sile. Po družih poročilih bode štrajk kmalu jenjal, ker so že tovarnarji nekaj prijenjali, nekaj pa delavci.

Zbornica **španjska** izvolila je Martosa s 160 proti 17 glasom predsednikom. Konservativci se volitve neso udeležili. Podpredsedniki voljeni so 3 liberalci in 1 konservativec.

Dopisi.

Od Pemice 30. novembra. Ne vem, je li uzrok čelarnemu vedenju štajerskih Slovencev tu ob nemškeje meji že obup ali popolna resignacija. Ne-kako topo zre narod naš na vse, kar Nemec ž njim počenja. Nemški „šulferein“ preprega in sklepa s svojimi šolami naše kraje, kakor strupeni pajk svoj plen s pajčevino. V Šent Ilji, v Svičini, v Gornjej Kumgoti, na Kapli sezidala je novodobna ta kuga šole za korupcijo in renegatstvo. Ne govorim o šo-lah v Gomilici, v Špelfeldu in v Lučanah, ki so že davno popolnoma ponemčene. Zatorej se ne množi

„Nisem hotel, da bi tudi Hedviko dohitela nemilost, zato sem vso krivdo vzel na svoje rame. Ker je pa postal ta njen pregrešek zdaj velika zasluga, ne smem jej je zatorej kratiti.“

„No torej, pristopi bliže, Hedvika.“

Ljubezniva Poljka, katere do zdaj žalostno-čmerni obraz vplamtel je od radosti, storila je takó.

Carica jima govori z nežnim glasom: „Vza-jemna ljubezen budi vajin blagor, — in naklonje-nost moja spremljala vaji bode!“

In združila je njiju roki.

Mladi parek dospel je takó k cilju svojih naj-srčnejših želj.

Katarina odpusti ja ljubeznivo, kajti ravnokar je bil ustopil kamornik, ki je oglasal prihod po-slanca krimskega hana Sahim Geraja.

Carica namigne, naj bi poslanec ustopil.

V dvoranu ustopil je v spremstvu grofov Orlova in Panina Tatar, mož visok, korenjak, čegar resnočmerni obraz kazal je nekako važno mirnost. Položivši roki na prsi prikloni se trikrat po običaji tatarskem.

Katarina pozdravi ga uljudno, želeča, da ostane kot njen gost ves čas svojega bivanja v Petrogradu.

(Konec prih.)

Mohorjevih družbenikov število v teh krajih, kakor po drugod, ker mlajši ljudje čitati ne znajo sloven-ski več; a tudi majhno to število bode se kmalu krčiti začelo.

Vrhu tega je pa še drug razlog narodni naši bedi. Duhovniki naši stali so od nekda v prvej vrsti ter branili in čuvali narodu njega najdrago-cenejša zaklada: jezik in narodno čustvo. A tu na meji tudi teh ni več. Graški ordinarijat čudno skrbi za Slovence svoje! Prav za prav misli gospoda v nemškem Gradci, da nema vernikov slovenskih.

V Lučanah bili so doslej vedno le slovenski duhovniki; letos vspomladi pa je škof podelil veliko to župnino mlademu duhovniku, ki še dosedaj v cerkvi niti besedice slovenske črnil ni, dasi žup-nija šteje dobri dve tretjini slovenskih župljanov. Kako se to ujema z zakoni cerkvenimi, naj čitatelji sami razsodijo iz nastopnih vrstic.

Tridentinski zbor cerkveni je ukazal, da mo-rajo pastirji dušni umeti jezik naroda, mej kate-rim delujejo. Kdo bi mislil, da bode treba takšnega ukaza še v 19. veku. Glasi se ta ukrep takole: Sessio 24. decretum de reformatione, cap. VII.

„Ut fidelis populus ad suscipienda sacramenta majori cum reverentia atque animi devotione acce-dat, praecipit Sancta Synodus Episcopis omnibus, ut non solum prius illorum vim et usum pro su-scipiendum capto explicant, sed etiam idem a singulis Parochis pie prudentique etiam lin-gua vernacula servari studeant; nec non, ut inter Missarum solemnium aut divinorum celebrationem sacra eloquia et salutis monita eadem vernac-ula lingua singulis festis, vel solemnibus expla-nent, atque in lege Domini erudire studeant.“ (Da bi verniki prejimali sv. zakramente z večjim spo-štovanjem in večjo pobožnostjo, ukazuje sv. sinoda vsem škofom, naj pojasnijo prostemu na-rodu razumno ne le njih moč in rabo nego naj skrbje tudi za to, da bode slednji župnik isto storil pobožno in razumno v maternem jeziku; vrhu tega naj propovedujo vsak praznik mej sveto mašo ali službo božjo v maternem jeziku raz-lagajoč nauke vzveličavne in vzgajajoč v postavi Gospodovej.)

Tako sv. Tridentinski zbor. Vsi dekreti te si-node imajo še dandanašnji veljavo in tvoré novejšo kanonično pravo. Kako pa izvršuje te ukrepe Graški ordinarijat? Škofa samega še doslej nihče slovenski — lingua vernacula — govoriti ni čul. Krščanski pouk je povsod nemški. Škof vpraša ob vsakej vi-zitaciji redno: Kdaj bodem že tu propovedoval nemški? Dobro mu je odvrnil nek župnik: Milostni škof, tega ne dočakate ne vi, ne jaz!“ Škof se je razsrdil nemalo, toda kaj hoče, resnica je. Ker bi pa menda vendar le rad doživel, izbral je iz „terne“ preje napominanega gospodiča kaplana, preskočivši dva dobra, zaslužna, mnogo starejša župnika — Slo-venca. Čudni ta čin nas je vse osupel in užalil. Nehote spomnili smo se famoznega pokristijanjenja Slovanov polabskih, pomorskih in litvanskih, o čemer pravi nek trd Nemec sam: „Christianisiren war da-mals soviel als Germanisiren.“ Se li ne dogaja ob našeje meji še dandanašnji nekaj sličnega? Jako toplo priporočamo to „Rimskemu Katoliku“ v raz-mišljanje; imel bode dovolj gradiva in se mu ne bode treba zaganjati v svoje brate. Hic Rhodus, hic salta! Tu bruhaj svoj žolč in svojo jezo!

Nek župnik tu ob meji napisal je pretekli teden nekomu poročni list, seveda ker je stranka slovenska in ker je sploh v sodnjem okraji Arve-škem nad polovico Slovencev; kajti tri župnije so čisto slovenske, v drugih je pa mešano prebivalstvo. A kaj je storil g. sodec Arveški, ko mu je napo-minana osoba uročila poročni list? Poslal jo je k župniku nazaj — štiri ure daleč, na list pa je za-pisal s svinčnikom doslovno: Beim k. k. Bezirksgerichte Arnfels werden nur in deutscher Sprache verfassten Urkunden angenommen. Vrhu tega je še onej osobi zapretil, da bode imela mnogo stroškov, ker je baje treba poslati poročni list slovenski ministerstvu na Dunaji. Ta dogodek pa priporočamo najtopleje po-slancem našim, vzlasti izbornemu g. Gregorcu.

Iz Leskovca pri Krškem 30. novem-bra. [Izv. dop.] Dne 29. t. m. zapustil nas je ob-čespoštovani in jako priljubljeni kapelan g. Janez Hudovernik po jedva polletnem bivanji v Leskovci. Res kratka doba, a prinesla mu je vendar dokaj britkih ur. Odvzeta mu je bila celo prilika, da se poslovi od ljubečih ga župljanov. A bodite potola-ženi, gosp. Janez! — Po Vašem odhodu iz Le-skovca čuti je le jeden glas: „Oh, kako jih je

škoda!“ — in — Vox populi, vox Dei! — simpa-tije ljudstva gredo z Vami.

Kedo mu bode naslednik, še ni znano; toliko bi pa dotičnemu gospodu svetovali, da se pred svojim odhodom v Leskovec zavaruje. — sicer ne za življenje, temveč za ovratnik, kajti naš g. „dohtar“ imajo to prečudno navado, da človeka radi potipljejo, a ne za žilo, temveč za vrat. Iz-birčni pri tej operaciji menda neso, dober jim je kapelan, isto tako, kakor navadni Furlan.

Cenjenemu listkarju „Sl. Naroda“ bi pa sve-tovali, da se jeden pot potruži v Leskovec, tu dobi „gradiva“ za Nedeljska pisma, po vrhu pa še kap-ljico poštenega, dasiravno letos nekoliko „friškega“ Dolenjca.

Otvoritev dež. muzeja „Rudolfinuma“.

Na visocih drogih vihrajoče trobojnice, dr-žavne in deželne zastave oznanjevale so slovesno otvoritev novega deželnega muzeja, čegar hodniki in drugi notranji prostori so bili jako ukusno s cvetličjem in draperijami okrašeni. Posebno lepa je bila dvorana v zadnjem traktu. Pod krasnim baldahinom bili so mej eksotičnimi rastlinami po-stavljeni kipi cesarja, cesarice, cesarjeviča Rudolfa in Štefanije, okolu pa so bili razstavljeni in raz-obešeni prelepi proizvodi domačih tovarnarjev in obrtnikov: J. Matijana, tovarnarja za razno hišno orodje, Samasse, Dreleja, Alb. C. Ahčina, kamno-seka Tomana, Obreze, Gerberja, Tratnika, Tön-niesa, A. Hauptmanna, bratov Eberl in dr., o ka-terih bomo še govorili.

Ob 1½11. uri dopoldne začeli so prihajati gostje, katerih je bilo veliko število in jako odličnih. Prisotni so bili pri otvoritvi: deželni predsednik baron Winkler, z gospo soprogo in gospodičino hčerko; deželni glavar dr. Poklukar, deželni od-borniki: Dežman, Detela, Murnik in dr. Vošnjak in več deželnih poslancev, deželnega so-dišča predsednik Kočevar, državni pravdnik dr. Gallé, prokurator dr. Račič, finančni ravnatelj Plahky, dr. Suppan, ravnatelj hranilnice, stolni prošt dr. Klofutar in več kanonikov, ge-neralni major Šilhavsky z mnogimi častniki, deželni šolski nadzornik Smolej, notarske zbornice predsednik dr. Zupanec, ravnatelji srednjih šol in profesorji, prej omenjeni razstavljalci, odlično število dam Ljubljanskih, s kratka cvet prebivalstva Ljubljanskega.

Točno ob določeni uri nastopil je muzejski kustos g. Dežman in v prelepem nemškem go-voru v kratkih potezah načrtal zgodovino muzeja, spominjajoč se v toplih besedah pospešiteljev in dobrotnikov tega domačega zavoda, kakor: guvernerja Schmidtbura, grofa Fr. Hohenwarta, Hladnika prejšnjega kustosa in vrlega naravoslovca Freierja, Rudeža, zgodovinopisca Dimitza, hranilnice kranjske in pokojnega V. Smoleta. Hvaležno je opomnil do-godka, ko je 1883. l. presvetli cesar sam položil temeljni kamen tej zgradbi, za katero sta hranil-nica in dežela dali vsak do 130.000 gld. in v ka-tere krasni dvorani so razstavljeni danes sijajni proizvodi domače obrtnije, ki uspešno tekmuje s sosednimi deželami.

Potem je g. Dežman nadaljeval svoj govor v slovenskem, oziroma „domačem“ jeziku. Navajajoč stihje Vodnikov: „Kranjc, Tvoja zemlja je zdrava — Za pridne nje lege najprava. — Polje, vinograd — Gora, morje, — Ruda, kupčija, Tebe rede!“ — „Lej stvarnica vse ti ponudi — Le jemat od nje no zamudi!“ razlagal je v lepi gladki slovenščini naše dežele naravno bogastvo, prestopil potem k zgodovini, v ono temno dobo, ko je človeku še ra-bilo roženo orožje, nadalje na bronasto in železno dobo, potem pa na gospodstvo rimsko, ki je pri nas ostavilo toliko sledov in kulturnih spomenikov. Ko je še omenil srednjeveške dobe, in bogatih zbirk, nahajajočih se v muzeji, izrazil je željo, da bi nova muzejska zgradba bila hiša miru in sprave, (Dobro! dobro!) v kateri bi si mladina pridobivala pravega rodoljubja in naukova za bodočnost, kjer bi vse složno sodelovalo domoznan-stvu in vedam na korist. (Dobro! dobro!)

Za Dežmanom nastopil je deželni glavar dr. Poklukar. Zahvalivši se došlim gostom v nem-škem jeziku za mnogobrojni pohod, nadaljeval je potem slovenski zahvaljujoč se kranjski hranilnici za veledušno podporo, kustosu Dežmanu za uzorno urejene zbirke (Živio!) cesarskemu svetniku Mur-niku na njegovih izrednih zaslugah za odlično raz-stavo obrtnih proizvodov. Okončujoč svoj govor, je

deželni glavar zaklical trikrat „Slava! Hoch! pre-svetlemu cesarju in cesarjeviču Rudolftu, kateri klic je našel naudušen odmev mej prisotnimi. Ko je po-tem deželni glavar proglasil deželni muzej Rudolfi-num otvorjenim, razšlo se je občinstvo po lepih prostorih prvega nadstropja, kjer so razvrščene razne dragocene zbirke. Vse se je čudilo bogastvu zbirk in krasni uredbi, vse bilo soglasno v tem, da si je Dežman, ki je imel včeraj izvestno vesel in časten dan, stekel za naš muzej nevenljivih zaslug.

Veliko pozornosti in občudovanja vzbujala je za veliki altar na Rožniku namenjena prekrasna slika našega slavnega umetnika g. Jurija Šubica in vsa čast župniku g. Medicu, da tako skrbi za božje hiše olepšavo in da je delo izročil takemu umetniku.

Domače stvari.

— (Otvoritev novih obrtnih šol.) Da-nes dopoldne ob 11. uri vršila se je slovesna otvo-ritev novih šol za lesno obrt, za umetno vezenje in šivanje čipk v prvem nadstropju nekdanje Virantove hiše. Ko so se zbrali povabljeni gostje, mej njimi: deželni predsednik baron Winkler, deželni glavar dr. Poklukar, deželni odborniki, deželnega so-dišča predsednik Kočevar, župan Grasselli, finančni ravnatelj Plahky, nadzorniki, ravnatelji in profesorji raznih učilišč in mnogo drugega odlič-nega občinstva, stopil je vodja novih šol g. Ivan Šubic na okrašeno estrado, na katere je stal pod baržunastim baldahinom kip cesarjev in v jako lepem slovenskem in nemškem govoru hvaležno omenjal faktorjev, ki se delé v troške za te zavode; v prvi vrsti mesta Ljubljanskega, potem dežele, trg. zbornice in hranilnice. Zahvalil se je cesarskemu svetniku g. Iv. Murniku, čegar mnogoletnemu prizadevanju je pripisavati, da smo to velevažno šolo dobili, za-hvalil se visoki vladni na dosednji skrbljivosti in podpori, proseč jo nadaljne naklonjenosti, obrisal na kratko zgodovino obrtnih šol, osobito v severnih kronovinah, spominjal se domačega obrtništva, obračal se do učencev in učenk s pozivom, da se z vso resnobo poprimajo pouka ter z umestnimi besedami končal s trikratnim živioklicem na presvetlega cesarja, ka-tere klice so vsi prisotni stoje ponavljali. Ko je potem vodja Šubic zaprosil, da blagovoli otvoriti šoli, stopi deželni predsednik baron Winkler na estrado in v slovenskem in nemškem govoru pou-darja važnost obrtnega pouka, obetajoč, da bode vlada tudi v bodoče drage volje podpirala prepo-trebni ta zavod in izražajoč nado, da bode ta novi šoli delovali uspešno, da se doseže nameravani smot-ter. Deželni predsednik baron Winkler proglasi potem novi šoli otvorjenima, na kar poprime besedo župan Grasselli ter po primernem govoru o novi šoli in ob obrtniških zadevah sploh izreče zahvalo učnemu ministru pl. Gauču, ki nam je naklonil to šolo, proseč deželnega predsednika, da blagovoli to zahvalo javiti ministru. Slavnost otvoritve bila je jako lepa, žal da nam prostor brani, popisati jo obširneje. Zatorej samo še par besed. Prostori za šoli so obširni in lepi, razno orodje in priprave vse v izobilji in lepem redu, učiteljsko osebje izborna in čilo, dotacije zadostne, število učencev nepričakovano, zanimanje vsestransko, zatorej smemo upati, da bode tudi uspeh sijajen. — V to pomozi Bog!

— (Otroška bolnica cesarice Eliza-bete.) Včeraj ob 10. uri dopoldne bil je položen temeljni kamen novi otroški bolnici. Darilo kranjske hranilnice v znesku 20.000 gld., podpore Ljubljanskega mesta in deželnega zbora so omogočile, da se zgradi novo poslopje za otroško bolnico, v kateri bo prostora za 35, a v sili tudi do 50 bol-nih otrok. Poslopje, lično zidano od kranjske stav-bene družbe, začelo se je že spomladi graditi in je že pod streho. A polaganje temeljnega kamna se je včeraj vršilo v spomin štiridesetletnice cesarjeve. Bolnica stoji sredi vrta ob streliščni cesti in je v jedno nadstropje visoka, s tremi uhodi, tako, da bode oddelek za infekcijske bolezni popolnem ločen od ostale bolnice. Temeljni kamen se je položil pod glavnimi stopnicami v pričo g. deželnega predse-dnika barona Winklerja in njegove soproge, de-želnega odbornika dr. Vošnjaka, mestnega žu-pana Grassellija, bolniškega vodstva in zastop-nikov kranjske hranilnice.

— (Dijaška ljudska kuhinja) pogostila je včeraj nad tri sto učencev in mestnih revežev. Prisotnih je bilo mnogo dobrotnikov tega zavoda.

Ob 12. uri došel je gospod deželni predsednik baron Winkler, deželni glavar dr. Poklukar, mestni župan Grasselli in cesarski svetnik J. Murnik. Gospod društveni predsednik Hüpschmann, raz-loži s krepkimi besedami pomen današnjega pogo-ščenja v nemškem, gospod pl. Zitterer pa v slo-venskem jeziku Deželni predsednik zahvali se obema toplo ter želi mnogo uspeha tako dobro delujočemu društvu. Na to zapoje obdarovanci cesarsko pesen s tako naudušenostjo, da je res ginjaivo bilo po-slušati. Bog daj zavodu mnogo mnogo dobrotnikov.

— (Slovensko gledališče.) V proslavo štiridesetletnice priredilo je dramatično društvo vče-raj zvečer predstavo. Ponavljal se je Willbrandtov igrokaz „Svetinova hči“. Igralo se je jako dobro, deloma izvrstno. Najboljši sta igrala gospodična Zvonarjeva in g. Borštnik, zatem gospodičini Gostičeva, Zora, gg. Kocelj, Danilo in Slavko. Razen par spominskih hib, nam pri dv h prizorih tudi epizodisti neso ugajali. Gledališče je bilo dobro obiskano.

— (Društveno „Besedo“,) ki jo je pre-teklo soboto priredila čitalnica Ljubljanska, otvoril je društveni predsednik g. dr. Karol vitez Blei-weis-Trsteniški z jako dobro sestavljenim go-vorom, v katerem je občinstvo spominjal štirideset-letnice cesarjeve in govor zaključil s slava-klicem na cesarja. Druga točka bil je Gerbičev „Slavospjev“, moški zbor s čveterospevom, ki nam je povsem dobro ugajal. Ensemble iz Rubinsteinove opere „Otroci pustinje“ pa nas ni ogrel. Skladba je sicer, kakor vse Rubinsteinove, lepa in v Wagnerjevem duhu pisana, zahteve od pevk in pevcev pa preve-like, in dasi je efekt glasov mogočen, je vender nekako mučno poslušati, ko se prvi glasovi skoro neprestano gibljejo v skrajni višini. — Bendlov lepi čveterospev „Rožica spavaj“ se je ponesrečil. Go-spodje Bučar, Štamcar, Piancki in Deč-man so sicer vsi priznani vrli pevci, a njih gla-sovi se v čveterospevu ne ujemajo, vrhu tega gosp. Bučar ni bil popolnoma dobro razporejen, gosp. Pianckeve glas pa premočan. — Dvořakovo „himno češkega kmetijstva“ pel je mešani zbor prav dobro, na glasoviru pa spremljala gospodična Zevnikova in gosp. vitez Janušovsky. — Po programu imel bi biti „mali ples“, v resnici bil je pa sijajen ples, o katerem naj zadostuje to, da so dame bile jako zadovoljne, plesalci seveda pa tudi.

— (Družbe sv. Cirila in Metoda) slav-nostne knjižice „Franc Jožef I.“ je razdelil pre-teklo soboto v svojih ljudskih šolah šolski svet stol-nega Ljubljanskega mesta 1400 izvodov. Sijajni svoj patrijotizem je pa uprav s to brošuro dokazala tudi družba sv. Cirila in Metoda; ker sploh se tako sodi, da je s tem slavospisom prekosila vse podobne proizvode, kar jih je v katerem si bodi jeziku prišlo na dan. Slovenci so pa tudi kmalu spoznali vred-nost te brošure — ker te dni se je morala natisniti v novo.

— (Slovenski klub na Dunaji) ima svoj tretji večer v petek 7. t. m. v restavraciji „Zur Kugel“, I., Am Hof št. 10 mezzanin. — Čital bode gosp. Josip Ciperle svoj spis: „Svitkarjev Janez“. Začetek ob osmi uri. — S tem vabijo se na Dunaji bivajoči Slovenci, da se udeležé v obil-nem številu tega večera.

— (Solčni mrak.) 1. januarja prihod-njega leta bode solnce popolnoma mrknilo. To je jako redka prikazen, da bi se novo leto pričelo s popolnim solničnim mrakom. Kaj tacega prigodilo se je zadnjič 1612. leta in se bo dogodilo zopet leta 2161. Mrak na novega leta dan videl se bo posebno dobro po državah ob Tihem morju, zaradi tega de-lajo velikanske priprave za opazovanje te zelo redke nebe ne prikazni zlasti v Zedinjenih državah v Ameriki.

— (Vabilo na Miklavžev večer,) ka-terega priredi telovadno društvo „Dolenjski Sokol“ dne 5. decembra 1888 v gostilni g. Maksa Brunerja v Novem mestu. Na programu je obisk Miklavža, tombola, petje, godba in prosta zabava. Začetek ob polu 8. uri zvečer. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Iz Višnjegore) se nam piše 1. de-cembra: V sredo dne 28. m. m. začelo je goreti pri posestniku Fr. Culkarji v Dragi pri Višnji gori. Radi silnega vetra se je ogenj hitro razširil in ni bilo nič možno rešiti. Zgorela je tudi krava in jedno dete umrlo je za opeklinami. Zavarovan bil je pogorelec pri banki „Slaviji“.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Navers 3. decembra. Boulanger pri priходу vsprejet z živioklici in žvižganjem. Vsled ostrih naredeb prefektovih bil uhod v Boulangerjev hotel dovoljen le povabljenim gostom, zaradi tega izostal nameravani javni vzprejem. Pri banketu govoril Boulanger in naglašal potrebo revizije ustave v zmislu načel iz 1789. l., da se ustanovi prava narodna republika. — Poslanca Basly in Brialou pri-redila v gledališči manifestacijo proti Boulan-geru. Po mnogih govorih vsprejela se je reso-lucija proti cesarističnim spletkam z izjavo, da je Boulanger izdajalec domovine in plagijator Bonapartov.

Dunaj 2. decembra. Kot ustanovnika sta dalje pristopila podpornemu društvu za slovenske velikošolce na Dunaji gospod dr. Si-monič in rodoljub iz Vipave pod pseudonimom Mink Lajčič. — Prve podpore razdelile so se štirim dijakom danes: jednemu Goričanu, dvema Kranjcema in jednemu slovenskemu Štajercu.

Razne vesti.

* (Vojvoda Cumberlandski) daroval je povodom cesarjeve štiridesetletnice 10 000 gld. v petobrestni papirni renti za častnike 42. polka, ki ima njegovo ime.

* (Po ameriško.) Kakor je znano, je an-gleški poslanik v Washingtonu s svojo nepremi-šljenostjo napravil svoji vladni in sedanjemu predse-dniku severno ameriških držav Clevelandu veliko ne-prijetnost. Zakrivil je celo, da slednji niti voljen ni bil. Po vseh listih se je tedaj pisalo o njem. Nek praktični Američan, ki ima velik muzej v No-vem Jorku, hotel je praktično se koristiti te za-deve in pisal je poslaniku sledeče pismo: „Mylford“. Vi ste sedaj jako popularni. Jako se zanimajoč za Vaše početje, vam s spoštovanjem pišem nekoliko vrst, nadejajo se, da se bode te nanje blagovoljno ozirali. Glede na to, da ste Vi sedaj najbolj znan človek v Ameriki in da bodo Vas kmalu odpokli-cali, in glede na to, da sem jaz ravnatelj največjega in najboljšega muzeja redkostij na svetu, sklenil sem z največjim spoštovanjem predlagati Vam sledečo ponudbo, ki Vam daje priložnost pokazati se spo-dobno in javno ameriškemu narodu, predno odpotu-jete v domovino. Pripravljen sem plačati Vam 2000 dolarjev na teden, če bi blagovolili se dati razstaviti po dve uri na dan. To bi trpelo, če že-lite, kakih 14 dni. Kar bode te vi in vaše sprem-stvo potrebovali za razstave Vašega lordstva, pre-vzamem jaz rad na svoj račun. Jako bode te ustregli Vašemu pokornemu slugi Johnu Dorisu, če precej odgovorite“. Kaj je poslanik odgovoril, ni znano. To-liko pa vemo, da se razstaviti ni dal, temveč je poprej odpotoval na dopust v Anglijo.

VABILO

na „Sokolov“ Miklavžev večer

kateri bode

v sredo dne 5. decembra 1888

v restavraciji „Evropa“

s prijaznim sodelovanjem oddelka slavnega pev-skega zbora Ljubljanske čitalnice in c. kr. vojaške godbe pešpolka baron Khun št. 17.

Vspored:

1. Koračnica.
2. Kück: Ouverture k operi „Serežani“.
3. Eisenhut: „Ti me pitaš“, osmospev.
4. Strauss: „Donauweibchen“, valček.
5. Illner: „Cechův sên“, potpouri.
6. Bendl: „Rožica spavaj“, čvetorospev, pojó gg. Bučar, Štamcar, Piancki in Dečman.
7. Strauss: „Brennende Liebe“, mazurka.
8. Binder: Ouverture k operi „Orpheus in der Unterwelt“.
9. Miklavž se sijajnim spremstvom iz Olimpa; dr. Faust, Mefisto, Lucifer in druge poštasti iz Hada.
10. Jungmann: „Was Grossmütterchen erzählt“, pravljica.
11. Kral: „Pizzicato“, polka.
12. Lesinski: „Stanak“, čvetorospev.
13. Zeller: Fragmenti iz operete „Vagabund“.
14. Wenzel: „Le petit Bleu“, valček.
15. Buraw: „Poljska pesem“.
16. Strauss: „Hektograf“, polka hitra.

Ustopnina za čast. gg. člane „Sokola“ in njih obitelji po 20 kr., za vse druge po 50 kr. za osebo.

Otroci so ustoppine prosti.

Začetek ob osmi uri zvečer.

K mnogobrojni udeležbi vabi najljubšeje

ODBOR
telovadnega društva „Sokol“.

Ljubljanski ZVON

prinaša v XII. zvezku naslednjo vsebino: 1. L—j: Veruj in ljubi! Pesem. — 2. A. Planinec: Na Vrbovem. Povest (Konec). — 3. Dr. Ahasverus: V svet. (Konec). — 4. Ivan Vrhovec: Iz domače zgodovine. V. Zgodovina pošte na Kranjskem. (Konec). — 5. Ant. Svetek: Spomini na okupacijo Bosne. (Konec). — 6. J. Navratil: Belokranjsko kolo. (Konec). — 7. Fr. Orožen: O početku in razvoju pisec. — 8. Stanetinski: Smehljaj se! Pesem. — 9. Janko Kersnik: Doktor Konec in njegov konj. Humoreska. Listek: Jakob Volčič f. — Bibliografija slovenska. — Vodnikov spomenik. — Nagrobni spomenik Raičev in Levstikov. — Janko Gruden f. — Spomenik Šenoi. — O nabiranju krajepisnih imen. — Poziv.

„LJUBLJANSKI ZVON“ stoji: za celo leto 4 gld. 60 kr., za pol leta 2 gld. 30 kr., za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih. (161-8)

Loterijske srečke 1. decembra.

V Trstu:	9,	30,	50,	75,	59
V Linci:	45,	82,	90,	41,	30.

Tuji

2. decembra.

Pri **Malič**: Jansky iz Brna. — Pfeiffer iz Trsta. — Weiss, Ziller, Kohn, Gerstenberg, Zwilling iz Dunaja. — Kaufuss iz Devina. — Stern iz Zagreba. — Auerperg z Dolenjskega.

Pri **Stonu**: Zupan iz Serajeva. — Schweizer iz Frohnleutena. — Tausig iz Linca. — Eppstein, Wehner, Goldhamer iz Dunaja. — Dekleva iz Postojne. — Globočnik iz Kranja.

Pri **južnem kolodvoru**: Balon iz Wisla. — Giacomera, Selemba iz Tista. — Gutman iz Ostrave. — Janša iz Pazna.

Pri **avstrijskem cesarji**: Wald iz Gadinga. — Pri **bavarskem dvoru**: Rastar iz Kočevja.

Tržne cene v Ljubljani dne 1. decembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 34	Špeh povojen, kgr.	70
Rež,	4 22	Surovo maslo,	90
Ječmen,	4 22	Jajce, jedno :	3
Oves,	3 09	Mleko, liter	8
Ajda,	4 22	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	4 39	Telečje	48
Koruza,	4 55	Svinjsko	45
Krompir,	2 50	Koštrunovo	32
Leča,	12	Pišanec	35
Grah,	13	Golob	20
Fizol,	11	Seno, 100 kilo	2 50
Maslo, kgr.	1	Slama,	2 32
Mast,	80	Drva trda, 4 metr.	6 30
Špeh frišen	54	„ mehka, 4	4 50

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
1. dec.	7. zjutraj	733.0 mm.	6.6° C	sl. svz.	dež.	30.1 mm.
	2. popol.	729.4 mm.	6.2° C	sl. jz.	dež.	dežja.
	9. zvečer	731.9 mm.	4.8° C	sl. jz.	dež.	dežja.
2. dec.	7. zjutraj	738.2 mm.	—0.6° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	739.6 mm.	7.4° C	sl. zah.	jas.	
	9. zvečer	742.9 mm.	1.4° C	sl. zah.	jas.	

Srednja temperatura 5.9° in 2.7°, za 4.5° in 1.4° nad normalom.

Dunajska borza

dné 3 decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	81.85	—	gld.	81.90
Papirna renta					
Srebrna renta		82.40	—		82.40
Zlata renta		109.55	—		109.55
5% marcna renta		97.65	—		97.65
Akcije narodne banke		874. —	—		876. —
Kreditne akcije		303.30	—		303.60
London		121.80	—		121.80
Srebro		—	—		—
Napol.		9.66	—		9.66
C. kr. cekini		5.77	—		5.77
Nemške marke		59.72 1/2	—		59.70
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	141	—		—
Ogerska zlata renta 4%		100	—		50
Ogerska papirna renta 5%		91	—		90
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.		104	—		75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	—		—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi		123	—		—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice		—	—		—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice		99	—		80
Kreditne srečke	100 gld.	182	—		75
Rudolfove srečke	10	20	—		—
Akcije anglo-avstr. banke	120	113	—		—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.		225	—		—

Zobozdravnik

na Turjaškem trgu h. št. 7

ordinuje

(833—1)

od 10. ure dopoldne do 4. ure popoldne.

Za sv. Miklavža in Božič

priporoča

RUDOLF KIRBISCH,

sladčičar v Ljubljani, na Kongresnem trgu,

največjo in najcenejšo izber

sladornega blaga

in

(823—3)

obeskov za božično drevesce.

Vnanje naročbe se hitro izvrše in franko se pošiljajo na vsako pošto zabojčki z dobro izbranim božičnim blagom po 2 gld. in več.

Št. 8060.

Prodaja deželnega gledišča.

S privoljenjem c. kr. deželne sodnije z dné 10. novembra l. 1888 št. 9550 bode prihodnjo sredo, namreč **5. decembra 1888 ob 10. uri dopoldne** pri c. kr. deželni sodnji v Ljubljani prostovoljna javna prodaja deželnega gledališča. — Iz dražbenih pogojev, kateri se lahko izvedo vsaki dan v uradnih urah pri c. kr. deželni sodnji in tudi pri deželnem odboru navede se sledeče: Prodal se bode staveni prostor, namreč pogorišče na kongresnem trgu z vsemi podrtinami gledišnega poslopja, toda nikakor ne pod ceno 20.000 gld. — Udeležniki dražbe morajo uložiti pri dražbeni komisiji 2000 gld. jamčevine v gotovini ali pa v vrednostnih papirjih. Po končani dražbi shrani se jamčevina kupca pri deželni sodnji, jamčevine drugih ponudnikov pa se prec vrnejo. Kupec gledišča mora v 8 dneh dotem, ko mu deželni odbor naznani, da je prodaja od cesarja potrjena, deželnemu odboru celo kupno ceno plačati, sicer izgubi jamčevino in ostane odgovoren za kupnino, ako mu deželni odbor ne privoli več obrokov za vplačanje kupne cene. Brez Najvišjega potrjenja bi prodaja ne bila veljavna. — Dokler kupec kupnine popolnoma ne plača, nima pravice, brez privoljenja deželnega odbora svoje pravice komu drugemu odstopiti. Odstotno pristojbino mora kupec sam plačati in od dneva nastopa posesti tudi davke, priklade in vsa druga javna bremenena nase vzeti. — O dražbenih pogojih naj se vsaki sam pouči, ker za velikost in meje prostora in za vrednost stvari nikdo ne jamči.

Od deželnega odbora kranjskega.

Someščanje!

Občinski svet deželnega stolnega mesta je za praznjevanje štiridesetletnega vladanja Nj. ces. in kralj. apostolskega Velečastva določil splošno razsvetljavo mesta za večer 2. dne decembra letos, da bi stanovništvo priliko imelo vsaj v skromni meri pokazati svojo vernost in udanost nasproti ljubljenu vladarju.

Ker je pa Nj. ces. in kralj. apostolskega Velečastva izrecna volja, da 2. dan decembra t. l. ob obletnici dné, ko je Nj. Velečastvo zasedlo cesarski prestol, izostanejo ne samo vse oficijalne slavnosti, nego sploh vse svečane nprave, ki prizadevajo troške, sklenil je občinski svet, da je opustiti nameravano razsvetljavo mestu in zato **nabirati darove za ustanovitev posebne ustanove**, katere obresti bode vsako leto v 2. dan decembra podeliti Ljubljanskemu obrtniku, ki je ubožal.

Na ta način misli mestni zastop najprimerneje ustreči presvetlega cesarja velikodušnim namenom in pozivlje čestite someščane, da po svoji moči pospešujejo uresničenje te plemenite svrhe.

Mestna blagajnica ima nalog darove vsprejemati in potrjevati. Razen tega bode magistrat za lagodnost čestitega občinstva pošiljal posebne podpisne pole po hišah.

V Ljubljani, 30. novembra 1888.

(830—2)

Župan: Grasselli.

Velika izber

daril za sv. Miklavža

za odrasle in otroke,
praktične, poučne in koristne stvari,
po ceni in reelnosti

pri

(831—2)

J. Glontiniji v Ljubljani.

DR. VALENTINA ZARNIKA ZBRANI SPISI.

I. ZVEZEK:

PRIPOVEDNI SPISI.

UREDIL

IVAN ŽELEZNIKAR.

Vsebina: Životopis dr. Valentina Zarnika. — Ura bije, človeka pa ni! — Maščevanje usode. — Razni spisi: Iz državnega zbora. — Pisma slovenskega turista.

Knjižica je jako elegantno, po najnovejšem uzorci in res krasno vezana. — Utisnena je na sprednji strani podoba dr. Zarnikova v zlatu in pridejan tudi njegov lastnoročen podpis. — Cena knjižici je 1 gld., s pošto 5 kr. več. — Dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

DAV. POVERAJ, civilni in vojaški krojač.

Kdor

želi kupiti dobro obleko, bodisi katerega koli stanu, duhovskega, civilskega ali vojaškega, naj se obrne do podpisane, ki ima bogato zalogo vsakovrstnega sukna iz najprvih tovarn in veliko zalogo

narejene obleke.

Davorin Poveraj v Gorici,
na Travniku, nasproti vojašnici.

Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroji za vsak stan in po poštini ceni. Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.